

El francès més tendre d'Anna Roig

Parlem amb la cantant sadurninenca sobre el projecte amb Àlex Cassanyes Big Band Project | El conjunt actuarà dissabte 16 de novembre al festival Accents

Anna Roig i Àlex Cassanyes | Marc Bordons

Lleugera. Mística. Tendra. Aquests podrien ser els adjectius que recauen en l'atmosfera musical de l'artista de Sant Sadurní d'Anoia, que va tornar als escenaris a principis d'any per presentar un nou espectacle de creació conjunta amb **Àlex Cassanyes Big Band Project**. Fins al moment, el conjunt de divuit músics ha pujat a l'escenari en deu ocasions per presentar el resultat de la fusió entre els dos artistes, gestada amb cura i serenitat: *La tendresse. Hommage aux belles chansons*, un homenatge a la cançó francesa que ja havia reivindicat l'artista penedesenca al llarg de la seva trajectòria. **Anna Roig** porta al seu terreny cançons de mífics autors del gènere com **Jacques Brel, Claude Nougaro, Serge Gainsbourg** o **Barbara**.

L'espectacle d'enguany es guarda un espai al festival Accents de Reus, el 16 de novembre al teatre Fortuny de la mateixa ciutat. Parlem amb ella sobre com està sent la gira de *La Tendresse*.

Anna Roig passa d'acompanyar-se de L'ombre de ton chien a una banda amb 14 músics. Com són els concerts amb la Big Band d'Àlex Cassanyes?

Està sent molt agradable i relativament senzill fer aquests concerts. En fem pocs, però els hem fet

en llocs superbonics i amb molt bon so, i això sempre és un plaer. A l'equip en total som 18 persones i la logística es complica, evidentment, però per sort ells ja hi estaven acostumats. Per mi, acostumada a estar acompanyada de quatre músics, això ha sigut un repte. Per altra banda, com que amb molts membres de la banda ja ens coneixíem d'aquí el Penedès, ha estat més fàcil entendre'ns entre tots.

Coneixies alguns músics però no al director, l'Àlex; com va ser que ajuntéssiu projectes?

Exacte, quan li vaig proposar fer un espectacle junts, sabia qui era però no hi havia parlat mai. El vaig conèixer en un concert a Vilafranca, i aquell dia, des del públic, em vaig quedar bastant al·lucinada. Primer li vaig enviar un mail 'tipus fan' dient que m'havia quedat ben remoguda i que m'havia agradat molt. Però fins al cap d'un any d'anar madurant la idea dins meu, no em vaig atrevir a proposar-li. De seguida em va respondre que ho provéssim, i aquí estem! Em vaig decidir perquè em venia de gust fer alguna cosa diferent i la seva música hi encaixava.

I junts heu creat *La tendresse. Hommage aux belles chansons*. Com n'heu escollit el repertori?

El repertori el trio jo, ja que, d'alguna manera, la font de la cançó francesa soc jo, després el passo a l'Àlex i li pregunto si li sembla bé. Ell les porta al seu terreny i les transforma fent-ne la pròpia adaptació, evidentment, en sintonia amb **Anna Roig**.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=47jajbDTyw4>

En aquest espectacle no hi sentirem cap tema de l'Anna Roig de l'època de *L'ombre de ton chien*?

A *La tendresse* la majoria de cançons són versions que no havíem fet anteriorment. Tan sols n'hi ha una que ja fèiem amb **L'ombre de ton chien**. A més, la tria de cançons és bastant diferent a les d'aquella època: hi ha cançons que pel significat o el que sigui, ara que he canviat i madurat idees, seria incapaç de cantar. M'he adonat que cada època té la seva banda sonora i en aquestes em ve de gust fer unes cançons, o unes altres. Les que fem són cançons que m'havien marcat en el seu dia i que tenia pendants per cantar algun dia. Després em vaig adonar que moltes tenien, en algun sentit, el concepte de la tendresa. De fet, tres temes del repertori es diuen "Tendresa".

Com ja feies en els teus antics projectes, continues apostant per la cançó francesa. Creus que desconèixer l'idioma pot ser una barrera entre músic i oient?

Aquest cop he apostat més que mai pel francès, totes les cançons són en aquesta llengua excepte una de **Lluís Llach**, que no deixa de ser una picada d'ullet cap a la seva obra. En el meu cas, l'idioma no ha estat mai una barrera, però sí una particularitat. Jo sempre he preferit no adaptar les cançons al català. No perquè no m'agradi la idea, però com que jo entenc el francès, quan ho provava notava que, en traduir-les, perdien matisos i l'essència. Als directes, sempre dono quatre pistes perquè l'oient sàpiga seguir el fil del que estic cantant i, a més, hi ha part del públic que havia estudiat francès a l'escola i entenen part del que dic.

Com aneu d'agenda?

Des que vam estrenar, hem fet 10 concerts, que no està gens malament! I ara, de moment tenim dos bolos confirmats: el del festival Accents de Reus i un a la primavera, al Ripollet. N'anunciarem algun més en els propers mesos.